

Det fremgår af oversigten, at uddannelse har udgjort en stadig stigende andel af den samlede aktiveringsindsats. Andelen af aktivering med jobtræning er steget i mindre grad, mens aktivering via andre redskaber har været faldende. Sidstnævnte skal ses i tæt sammenhæng med, at der er sket ændringer i de aktiveringsredskaber, AF kan benytte i aktiveringen af de ledige i perioden, idet etableringsydelse og puljeforbud er afskaffet hhv. med udgangen af 1997 og udgangen af 1999.

Sammenlignes uddannelsesaktivering med aktivering i form af løntidskudsordninger generelt (dvs. jobtræning og puljeforbud) ses, at sidstnævnte faktisk er faldet en anelse i perioden.

Der er således umiddelbart ikke tegn på, at der er sket en stigende anvendelse af jobtræning frem for uddannelse i aktiveringsindsatsen af de ledige på landsplan.

Redskabssammensætningen i den enkelte AF-region planlægges af det regionale arbejdsmarkedsråd og fastlægges ved en afvejning af flere forhold bl.a. arbejdsmarkedssituationen på det regionale arbejdsmarked, erfaringerne med effekterne af de enkelte aktiveringsredskaber og de økonomiske rammer/styringspricpperne for aktiveringsbevillingen. Redskabsanvendelsen i den enkelte region vil derfor kunne afvige fra det generelle billede for landet som helhed.

De økonomiske styringspricpper for aktiveringsindsatsen i aktivperioden indebærer, at nogle regioner har måtte tilpasse deres redskabssammensætning hertil f.eks. gennem en øget anvendelse af offentlig jobtræning.

Den endelige redskabssammensætning ved udgangen af 2000 vil derfor kunne vise en større anvendelse af jobtræning end opgørelsen baseret på indsatsen i 1. halvår.

Ad spm. nr. S 2678

Fra erhvervsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Jette Gottlieb stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 8802, lød således:

Til erhvervsministeren (12/5 2000) af:

Jette Gottlieb (EL):

»Hvordan hænger udlicitering af offentlige opgaver sammen med EU's økonomisk-monetære union og de såkaldte konvergenskriterier?«

Supplerende svar (22/6 2000)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg har indhentet besvarelse af spørgsmålet fra Økonomiministeriet, hvortil jeg i det hele kan henholde mig. Økonomiministeriet har anført følgende:

»Der er ikke nogen sammenhæng mellem på den ene side udlicitering af offentlige opgaver og på den anden side de nødvendige økonomiske adgangskrav (konvergenskriterier) for deltagelse i euroen og Den Økonomiske og Monetære Union.

Konvergenskriterierne siger, at landet skal have holdbare offentlige finanser, prisstabilitet og lav rente samt valutakursstabilitet. Ifølge traktatens artikel 121 EF og protokol nr. 21 skal dette forstås således:

Prisstabilitet: Medlemslandet skal have en gennemsnitlig inflationstakt (stigningstakt i de harmoniserede forbrugerpriser), som ikke overstiger inflationstakten i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 1,5 procentpoint.

Konvergens i rentesatser: Medlemslandet skal have en gennemsnitlig langsiget nominel rentesats, som ikke overstiger den tilsvarende rentesats i de højst tre medlemslande, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet med mere end 2 procentpoint.

Valutakursstabilitet: Medlemslandet skal have overholdt de normale udsvingsmargener i Det Europæiske Monetære Systems (ERM-samarbejdets) valutakursmekanisme uden alvorlige spændinger i mindst de seneste to år og må især ikke i samme periode på eget initiativ have devalueret sin valuta.

Holdbare offentlige finanser: Medlemslandet må ikke have en offentlig budgetstilling, der udviser et uforholdsmæssigt stort budgetunderskud, det vil sige:

Det offentlige underskud må ikke udgøre mere end 3 pct. af BNP, medmindre 1) denne procentdel er faldet væsentligt og vedvarende og har nået et niveau, der ligger tæt på referencerværdien eller 2) overskridelsen af reference-